

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.168 van 6 augustus 2001
in de zaak A. 96.999/X-9798.**

In zake : 1. de v.z.w. BETER LEEFMILIEU BEVEREN-LEIE,
 2. Johan AMEYE,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat A. DECLERCK,
 kantoor houdende te 8530 HARELBEKE,
 Kortrijksesteenweg 387

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkommende partijen :

1. de n.v. AGGLO,
2. de n.v. INTERLIN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat I. LIETAER,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Rooseveltplein 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. BETER LEEFMILIEU BEVEREN-LEIE en Johan AMEYE op 30 oktober 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 juli 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 20 mei 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij aan de n.v. INTERLIN de vergunning wordt verleend voor het bouwen van een akoestisch scherm rond een buiteninstallatie op percelen gelegen te Waregem, Koning Albertstraat, kadastraal bekend sectie A, nrs. 247c en 231c, en vernietiging van dit besluit, anderdeels, de bouwvergunning wordt verleend “op voorwaarde dat de thans vergunde werken slechts mogen in stand gehouden blijven tot dat de milieuvergunning afloopt.”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 april 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. DECLERCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat P. LOVAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. LIETAER, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. AGGLO met een verzoekschrift van 20 november 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de n.v. INTERLIN met een verzoekschrift van 20 november 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de n.v. INTERLIN sedert 1958 een spaanderplatenbedrijf exploiteert gelegen aan de Koning Albertstraat te Waregem; dat zij hiervoor een exploitatievergunning had verkregen voor een duur van 30 jaar, welke verstreek op 11 februari 1988; dat inmiddels bij koninklijk besluit van 4 november 1977 het gewestplan Kortrijk werd vastgesteld; dat het bedrijf volgens de bestemmingsvoorschriften van dit gewestplan is gelegen in woongebied; dat de n.v. INTERLIN in 1988 een nieuwe exploitatievergunning heeft aangevraagd; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen bij besluit van

11 augustus 1988 de gevraagde vergunning op proef voor een termijn van twee jaar heeft verleend; dat de bestendige deputatie bij besluit van 16 januari 1992 voormelde vergunning van 11 augustus 1988 heeft omgezet in een vergunning eindigend op 11 augustus 1996; dat de n.v. INTERLIN in 1995 een nieuwe exploitatievergunning heeft aangevraagd voor een duur van 20 jaar; dat de bestendige deputatie bij besluit van 23 november 1995 een vergunning heeft verleend, eindigend op 31 december 2002; dat zowel de omwonenden als de n.v. INTERLIN tegen dit besluit beroep hebben ingesteld, de eersten om de vergunning te horen weigeren, de tweede om een vergunning voor een langere termijn te verkrijgen; dat bij ministerieel besluit van 20 mei 1996 het beroep van de n.v. INTERLIN ongegrond werd verklaard, en het beroep van de omwonenden deels gegrond, in die zin dat de beslissing van de bestendige deputatie wordt bevestigd, doch met toevoeging van twee bijzondere voorwaarden; dat bij arrest nr. 66.409 van 27 mei 1997 de schorsing van de tenuitvoerlegging van voormeld ministerieel besluit werd bevolen, waarna het bij arrest nr. 73.651 van 14 mei 1998 werd vernietigd; dat de minister, opnieuw beslissende over het beroep, bij besluit van 30 oktober 1998 het beroep ongegrond heeft verklaard en het besluit van de bestendige deputatie van 23 november 1995 heeft bevestigd; dat bij arrest nr. 79.514 van 25 maart 1999 de schorsing van de tenuitvoerlegging van voormeld ministerieel besluit van 30 oktober 1998 werd bevolen; dat het beroep tot nietigverklaring van dit besluit thans nog hangende is (zaak A. 80.985); dat de n.v. INTERLIN inmiddels op 20 april 1998 een milieuvergunning had aangevraagd voor het uitbaten van een voordroger; dat de bestendige deputatie bij besluit van 5 november 1998 de gevraagde vergunning heeft verleend voor een termijn, eindigend op 31 december 2002; dat deze vergunning onder meer bepaalt :

“Na het betekenen van dit vergunningsbesluit dient het voorgestelde geluidsscherm rond de voordrooginstallatie en de voorgestelde geluidsdempers op de uitlaten van de cyclonen te zijn aangebracht zodat volledig voldaan kan worden aan de geluidsnorm van Vlare II. Hiertoe dient de exploitant binnen de 30 dagen na het betekenen van dit vergunningsbesluit een bouwvergunning aan te vragen. Voormelde maatregelen moeten uitgevoerd worden binnen de 2 maanden na het bekomen van de bouwvergunning.”;

dat bij ministerieel besluit van 12 mei 1999 het beroep tegen deze vergunning werd verworpen en de vergunning bevestigd; dat bij arrest nr. 84.668 van 13 januari 2000 de schorsing van de tenuitvoerlegging van voormeld ministerieel besluit van 12 mei 1999 werd bevolen; dat het beroep tot nietigverklaring van dit besluit thans nog hangende is (zaak A. 85.683); dat de n.v. INTERLIN op 24 juli 1998 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waregem een bouwaanvraag heeft

ingediend voor het oprichten van een akoestisch scherm rond de buiteninstallatie, in casu de voordrooginstallatie, op percelen gelegen aan de Koning Albertstraat nr. 52, kadastraal bekend sectie A, nrs. 247c en 231c; dat de ontworpen constructie een scherm betreft dat langs drie zijden voormelde voordrooginstallatie omringt, met een lengte van 26,25 meter, een diepte van 15,53 meter, en een hoogte van 20 meter, opgetrokken in gegolfde metaalplaten, met het oog op het voldoen aan de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning voor voormelde installatie; dat het college van burgemeester en schepenen op 1 oktober 1998 een ongunstig pre-advies heeft uitgebracht, om reden dat de gevraagde vergunning onverenigbaar is met de voorzieningen van het gewestplan en met de onmiddellijke omgeving; dat de gemachtigde ambtenaar op 25 februari 1999 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat dit advies onder meer vermeldt wat volgt :

"Overwegende dat het scherm (dat) geplaatst wordt een uitbreiding is van een industrieel complex; dat de gevraagde werken niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan.

(...)

Overwegende dat voor het bekomen van de milieuvergunning door mijn bestuur ongunstig advies werd uitgebracht; dat eveneens door mijn bestuur op 09.02.1998 beroep werd ingesteld bij de minister; dat uit de gegevens gebleken is dat het bedrijf zich wenst te herlokalisieren; dat dergelijke belangrijke ingrepen stedenbouwkundig niet meer verantwoord zijn;

Overwegende dat door het gemeentebestuur ongunstig advies werd uitgebracht;

Overwegende echter dat het scherm een hoogte heeft van 20 meter; dat het voorzien wordt tegen de openbare weg en in de onmiddellijke omgeving van een woonwijk; dat het storend is ten opzichte van de omgeving;

(...)

Evaluatie bezwaren :

(...)

Overwegende dat het scherm stoort in de woonomgeving; dat gelet op zijn grote hoogte en zijn ligging bij een woonkern akkoord kan worden gegaan met het ingediende bezwaar.

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de wand opgericht wordt in de nabijheid van een woonomgeving; gelet op de hoogte van de wand; dat hij storend is ten opzichte van de omgeving.”;

dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 4 maart 1999 de gevraagde bouwvergunning heeft geweigerd; dat de n.v. INTERLIN op 24 maart 1999 beroep heeft ingesteld tegen dit weigeringsbesluit bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie bij besluit van 20 mei 1999 het beroep ontvankelijk en gegrond heeft verklaard en de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 8 juni 1999 beroep heeft ingesteld bij de minister tegen deze beslissing; dat de Vlaamse minister

van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 19 juli 2000, eensdeels, het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en het besluit van 20 mei 1999 van de bestendige deputatie heeft vernietigd, anderdeels, de bouwvergunning heeft verleend “op voorwaarde dat de thans vergunde werken slechts mogen in stand gehouden blijven tot dat de milieuvergunning afloopt.”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van “het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht door het onbeantwoord laten van de ingediende bezwaren en ongunstige adviezen.”; dat zij dit middel toelichten als volgt :

"In de motivering van het bestreden besluit bevestigt de minister het principe dat een bouwvergunning niet kan worden verleend in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, en hij verwijst in dit verband naar de bezwaren van de omwonenden, het negatief advies van het College van Burgemeester en Schepenen, en de schorsingsarresten van de Raad van State nummer 79.514 van 25.03.1999 en nummer 84.668 van 13 januari 2000;

Desondanks, en zonder enige beantwoording van deze fundamentele bezwaren, levert de minister toch een tijdelijke vergunning af, gekoppeld aan de geldigheidsduur van de milieuvergunning.

De minister motiveert zijn beslissing dus volstrekt niet, en verantwoordt niet :

a) waarom -tijdelijk- zou kunnen worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan;

b) waarom voorbijgegaan kan worden aan de ingediende bezwaren waarbij de omwonenden niet alleen naar de bepalingen van het gewestplan verwijzen, maar ook uitdrukkelijk aanvoeren dat het geplande bouwsel een onvergeeflijke aanslag zou betekenen op hun wooncomfort en op het uitzicht en karakter van hun leefomgeving, en dat zij door een muur van 20 meter hoogt beroofd zullen worden van zonlicht in hun woningen en tuin ‘s voormiddags en tijdens de wintermaanden.

Het ministerieel besluit is dus niet gebaseerd op een redelijke afweging van de ingediende bezwaren en negatieve adviezen in functie van de wettelijke voorschriften en de concrete feitelijke gegevens van het dossier.”;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden vergunning werd verleend “binnen het uitzonderingskader van artikel 43 van het gecoördineerd stedenbouwdecreet, zodat wel kon worden afgeweken van de voor het gebied geldende bestemmingsvoorschriften.”; dat zij voorts stelt :

"In het besluit van de bestendige deputatie en in het bestreden besluit worden de ingediende bezwaren, zij het op een samenvattende wijze gemeld. In het besluit van de bestendige deputatie worden deze bezwaren ook weerlegd, hetzij door verwijzing naar het advies van de gemachtigde ambtenaar, hetzij door een eigen weerlegging.

Van belang hierbij is dat binnen het kader van artikel 43 van het gecoördineerd stedenbouwdecreet het ontwerp niet in strijd is met de ruimtelijke ordening. Dat m.b.t. de impact van de ganse hoogte van de constructie en de situering ervan in de nabije omgeving van een woonkern wordt gesteld dat de ontworpen constructie deel uitmaakt van een bestaande installatie behorend tot het gedeelte van een bedrijf, dat dateert van voor de gewestplannen en waarvoor de laatste vergunning werd verleend op 30 juni 1994 en dat de geluidswerende muur een voorwaarde was bij het verlenen van de milieuvergunning.

Dat het bestreden besluit overigens uitdrukkelijk vaststelt dat in het kader van de milieuvergunningsaanvraag door de gemachtigde ambtenaar gunstig advies werd verleend voor het plaatsen van een schermwand, gezien hierdoor maatregelen worden getroffen die de hinder voor de woonomgeving pogen te milderen.

Uit voorgaande blijkt dat de ingediende bezwaren en adviezen wel in oogen-schouw werden genomen en dat werd uiteengezet waarom kon worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften.”;

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij antwoordt wat volgt :

"De bestreden beslissing heeft wel rekening gehouden met alle gegevens in feite en in rechte van het dossier, ondermeer zeker met het advies én het hoger beroep van de gemachtigde ambtenaar dat zelfs principieel werd ingewilligd.

Dat artikel 43 van het decreet van 22 oktober 1996 waarvan hoger sprake in de bespreking van het eerste middel laat afwijkingen toe gedurende een periode van 5 jaar, in casu tussen 1999 en 2004, zodat een afwijking gedurende de loop van de milieuvergunning tot einde 2002 ook aan deze decretale voorwaarde voldoet.

Er wordt wel degelijk een bespreking gegeven van de bezwaren tijdens het openbaar onderzoek, en de redelijkheid van de afweging blijkt precies uit het feit dat slechts een zeer tijdelijke bouwvergunning werd toegestaan.”;

Overwegende dat de tweede tussenkomende partij dezelfde argumenten aanvoert ter weerlegging van het middel;

Overwegende dat het bestreden besluit vooreerst vaststelt dat het betrokken bouwterrein volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk is gelegen in

woongebied, en verwijst naar de bestemmingsvoorschriften van artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, dat het niet is gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; en “dat wegens het ontbreken van enig gedetailleerd ordeningsplan de vergunningverlenende overheid de voorliggende vraag dient te evalueren aan de hand van de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het vigerend gewestplan.”;

Overwegende dat het bestreden besluit vervolgens verwijst naar de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren, naar het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van 1 oktober 1998, naar het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van 18 februari 1999 aan de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, waarin onder meer wordt gesteld: “Voor het plaatsen van de schermwand wordt een gunstig advies verleend, gezien hierdoor maatregelen worden getroffen die de hinder voor de woonomgeving pogen te milderen.”, naar het ministerieel besluit van 12 mei 1999 waarbij de milieuvergunning werd verleend tot 31 december 2002, en naar het arrest nr. 84.668 van 13 januari 2000 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van dit ministerieel besluit werd bevolen; dat het bestreden besluit voorts overweegt wat volgt :

"Overwegende dat belanghebbende tijdens de hoorzitting stelt dat het geplande akoestisch scherm zodanig werd ontworpen dat het, zodra het bedrijf zal worden geherlokaliseerd, kan worden gedemonteerd en op de nieuwe locatie zal worden herbruikt; dat er plannen zijn om het bedrijf op termijn te verplaatsen; dat er reeds terreinen werden aangekocht te Wielsbeke (22 ha); dat er een gewestplanwijziging werd doorgevoerd; dat het inrichtingsplan voor deze gronden (aanleg van de wegenis en de kaaimuur) werd goedgekeurd door de Minister; dat het aanbrengen van bewust geluidscherm enkel in functie staat van een voorwaarde opgelegd door de milieuvergunning ter verbetering van het woonklimaat en helemaal niets te maken heeft met een mogelijke bijkomende uitbreiding van het bedrijf in kwestie;

Overwegende dat om deze redenen de vergunning kan verleend worden vooral gelet op het nog slechts tijdelijke voortbestaan van het bedrijf op die plaats; dat het daarom aangewezen is de geldigheid van de bouwvergunning te koppelen aan de milieuvergunning; dat de thans vergunde werken dus slechts mogen in stand gehouden blijven tot dat de milieuvergunning afloopt; dat, ten einde deze voorwaarde aan de vergunning te koppelen, het beroep van de gemachtigde ambtenaar wordt ingewilligd, evenwel met de afgifte van een voorwaardelijke bouwvergunning.”;

Overwegende dat luidens artikel 43, § 2, zesde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals vervangen door artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de ruimtelijke ordening, gedurende een periode van vijf jaar na de inwerkingtreding van deze bepaling, de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies, en het college van burgemeester en schepenen van een gemeente die voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven in artikel 193, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening, bij het verlenen van een vergunning, mogen afwijken van de voorschriften van een gewestplan, indien de aanvraag betrekking heeft op één van de in deze bepaling uitdrukkelijk opgesomde gevallen; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij en de tussenkomende partijen betogen, op het eerste gezicht uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de betrokken vergunning werd verleend met toepassing van deze uitzonderingsbepaling;

Overwegende dat artikel 5, 1.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt dat woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven, en dat deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen echter maar mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat het bestreden besluit overigens uitdrukkelijk verwijst naar deze bepaling en ze ook aanhaalt;

Overwegende dat de bezwaren en adviezen waarnaar verzoekers verwijzen betrekking hebben op de onverenigbaarheid van de ontworpen bouwwerken met de bestemming woongebied; dat de motivering van het bestreden besluit geen elementen bevat waaruit kan blijken dat de gevraagde bouwvergunning bestaanbaar is met de bestemming woongebied en verenigbaar met de onmiddellijke omgeving; dat de enkele omstandigheid dat het gaat om een tijdelijke vergunning met het oog op het voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de milieuvergunning -waarvan op het ogenblik van het bestreden besluit de schorsing van de tenuitvoerlegging reeds was bevolen- in afwachting van een herlokalisering van het bedrijf -waarbij evenwel niet duidelijk is wanneer de milieuvergunning waaraan ze is

gekoppeld afloopt en of zij ook nog blijft gelden indien nieuwe milieuvergunningen zouden worden afgegeven- op het eerste gezicht een afwijking van de geldende bestemmingsvoorschriften van het gewestplan niet kan verantwoorden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voormeld artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden wat volgt :

"Verzoekers lijden een onmiddellijk, ernstig en moeilijk te herstellen nadeel door de aangevochten beslissing die de bouw mogelijk zou maken van een muur van twintig meter hoog en tientallen meter lang in volle woongebied.

Het behoeft geen betoog dat zulks een ernstige aanslag impliceert op het woongenot van de buurtbewoners. Bij het bouwen van woningen in de omliggende verkavelingen legt de overheid strenge voorschriften op, onder meer m.b.t. de minimumafstanden tussen de woningen en de hoogte van de bouwlagen, precies om een comfortabele belichting en bezonning te garanderen.

Het laten bouwen van een twintig meter hoge muur in gegolfde metaalplaten op amper een paar tiental meter van de woonwijk langsheen de Klein Heerweg, is een aanfluiting van de meest elementaire regels die een normaal wooncomfort moeten verzekeren.

Niet alleen is er de aanslag op het algemeen uitzicht en het woonkarakter van de omgeving, bovendien zullen meer bepaald de inwoners van de Klein Heerweg verlies hebben aan belichting en bezonning in de wintermaanden; de geluidswerende muur zou ten Zuiden liggen van hun woningen, waaronder deze van tweede verzoeker.

Zulke stoornis is ernstig en zou onherstelbaar zijn mocht de bestreden vergunning uitgevoerd kunnen worden.

(...)"

Overwegende dat tweede verzoeker woonachtig is te Waregem, Klein Heerweg nr. 60, dat aan de overzijde van de straat het betrokken akoestische scherm met een hoogte van 20 m zou worden opgericht; dat verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het betoog dat dit akoestisch scherm verzoeker ook tot voordeel strekt aangezien het de geluidsoverlast beperkt niet dienstig kan worden ingeroepen nu dit akoestisch scherm een voorwaarde blijkt te zijn van de exploitatievergunning voor de voordrooginstallatie waaromheen het moet worden opgericht; dat ook het argument dat de vergunning slechts tijdelijk is niet overtuigt; dat de vergunning immers wordt verleend "tot dat de milieuvergunning afloopt"; dat evenwel nergens uit blijkt wanneer dit zal zijn nu niet duidelijk is of de vergunning ook geldig blijft indien de milieuvergunning opnieuw wordt verlengd;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. AGGLO en de n.v. INTERLIN in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 juli 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 20 mei 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij aan de n.v. INTERLIN de vergunning wordt verleend voor het bouwen van een akoestisch scherm rond een buiteninstallatie op percelen gelegen te Waregem, Koning Albertstraat, kadastraal bekend sectie A, nrs. 247c en 231c, en vernietiging van dit besluit, anderdeels, de bouwvergunning wordt verleend “op voorwaarde dat de thans vergunde werken slechts mogen in stand gehouden blijven tot dat de milieuvergunning afloopt.”.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes
augustus tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

J. BOVIN.